

דברי חיזוק ומוסר מלוקטים משיעוריו של מורנו הרב בניהו שמואלי שליט"א לפרשת בראשית

איזו זכות גדולה שזכינו לאור הגדול של חג 'שמחת תורה' שמיני חג עצרת! וזכינו ל'ימים הנוראים' ולימי השמחה הגדולה: ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום הכיפורים, חג הסוכות עם ההארה גדולה. זכינו לסיים את כל התורה ואת סדר הפרשיות של שנת תשפ"ז, ועכשיו בשנת תשפ"ז, אנחנו מתחילים בשבת "בראשית", בעזרת ה', מתחילים את הכל מחדש. שבת בראשית, שהיא תחילת השבתות של השנה, כוללת בתוכה את כל הפרשיות ואת כל השבתות של השנה. עד כדי כך היא חזקה, השבת הזאת! ולא סתם אנחנו עושים אותה אצל רבי שמעון בר יוחאי, כי רשב"י הוא המשביר, ולכן עושים שבת זו שכוללת את כל השבתות כולן, אצלו.

מסכת פסחים פ"א הל' א' - אשירי מי שזוכה ללמוד בכל שבוע את התורה עם רש"י, לומד שניים מקרא ואחד תרגום, ואחר כך לומד רש"י עם המפרשים. בפרט אם יש לו סט 'האוצר' על פרשיות השבוע בהוצאת ישיבת 'נהר שלום', יש שם דברים יפים מאוד ויכול לספר בשולחן השבת. אדם צריך, בעזרת ה', לשמוח עם התורה באהבה גדולה. מי שלומד ברצינות, לומד דף יומי בהתמדה, חוזר בכל יום על הדף והופך אותו לחלק ממנו, וגם לומד הלכות, חוזר בכל יום על שלוש הלכות בשולחן ערוך, לומד 'בן איש חי' ונבחן על זה, כי הוא יודע ש'בן איש חי' הוא אוצר בלום שאין כדוגמתו. וכשהוא לומד את ה'זוהר' בכל שבוע ושבוע, ובמשך השנה הוא גומר את כל הזוהר. האדם הזה מאושר! ובשמחת תורה הוא יכול לרקוד באמת. למה? כי הוא מחבק את כל התורה ומנשק את כל התורה. חכם עובדיה היה אומר על חכם בן ציון, שכל הלכה הוא היה חורש אותה לעומק, ומזעזע את כל מה שיש מסביבה.

ולכן שני ה'מחותנים' צריכים להיות שמחים מאוד: האדם ישמח בתורה, וגם התורה תשמח בו. היא תחבק אותו, תשמח איתו ותגיד לו: "איזה מתוק אתה! אשריך שלמדת יפה, אשריך שלא הפסקת באמצע הלימוד, אשריך שהעלית את השכינה על ידי התורה!". איזו זכות גדולה יש לך בלימוד התורה!

ראינו בפרשת 'וזאת הברכה' שמשה רבנו בירך את כל השבטים. הציג לפני משה דור דור ודורשיו, דור דור ומנהיגיו. הראו למשה כל שבט ושבט ואת כל הדרכים והדורות שלפניו. משה רבנו בירך את יששכר בברכה הבאה: "שִׁמְח זְבוּלֵן בְּצִאתְךָ יִשְׁשָׁכָר בְּאַהֲלִיךָ" (דברים לג, יח). לכאורה, יששכר הוא עיקר התורה, וזה הברכה שמגיעה לו?? אלא, הוא לא צריך יותר ברכה מזה - 'יששכר באהליך', זה כל הברכה והוא לא צריך יותר כלום, כי יש לו את כל התורה והא באוהלה של תורה, וזה עיקר הברכה.

הקדוש ברוך הוא העביר לפני משה רבנו את כל השבטים ואת כל הדרכים, דור דור ודורשיו, מנהיגיו וראשיו, עד לדור שלנו! משה רבנו ראה מי יושב בראש כל דור ומי המנהיג שלו, ואז בירך את כולם. לכן בשמחת תורה כולם עולים לתורה, כי משה רבנו ראה את כל אחד מעם ישראל ורמז לו את הברכה ב'וזאת הברכה'. ולכן, כשאדם עולה לתורה בפרשת 'וזאת הברכה', הוא מקבל את האור שלו, ממש מה שבירך אותו משה רבנו.

העשרת אלפים תורה ואלף תורה - בכל דור ודור עם ישראל לומדים את התורה, מעמיקים בה וזוכים בה. צריך לחזור שוב ושוב; בכל שבת חוזרים על הפרשה, רואים את רש"י ואת המפרשים. כפי שאומרים על ה'חפץ חיים', שבכל שבת היה גומר את כל הפרשה עם ה'זוהר'. כשאדם לומד כל פרשה ופרשה ולא מפסיק - פרשת בראשית, ואחר כך נח, ולומד עם הילדים שנה אחר שנה, הוא מעביר את לפיד התורה הקדושה לבניו אחריו, מלמד אותם ולומד איתם. אדם אינו יכול לעזוב את התורה אפילו לרגע אחד, חייב להעביר לדור הבא את אור התורה, ככתוב: "מִתְהַלֵּךְ בְּתוֹמָה דִּיק אֲשֶׁר בְּנֵי אַחֲרָיו" (משלי כ, ז).

ה'חפץ חיים' אומר שמי שמפסיק את העברת הלפיד של התורה ולא מעביר אותה לבניו, למה הוא דומה? למסילת רכבת שמתוחה מעיר לעיר וממדינה למדינה, ובא אדם ואסף שני מטרים מהמסילה. כששואלים אותו: "מה אתה עושה?", הוא עונה: "מה קרה? יש קילומטרים שלמים של מסילה, מה יזיק אם אקח כמה מטרים?". אומרים לו: "משוגע! אתה יודע מה עשית? בגלל המטרים החסרים הללו, אלפי אנשים עלולים למות ברגע אחד!". כך בדיוק מי שעוזב את התורה ואינו הוגה בחמישה חומשי תורה ואינו מעביר את התורה הלאה, הוא מוציא חלק מהמסילה ועלול לגרום להרס רוחני גדול מאוד. לכן צריך להחזיק חזק בלפיד התורה.

החשק ללמוד תורה ואלף תורה - יש לנו הזדמנות להמשיך את התורה הקדושה ולהשתדל בה בכל כוחנו. עכשיו מתחילים עוד הפעם מבראשית, וצריך שיהיה חשק לדעת את התורה ולימוד ברצינות. היום (יום א') השתדלתי כבר ללמוד את ששת הפסוקים הראשונים של יום ראשון עם רש"י היטב, שוב ושוב, כדי שנדע אותם. מה נעשה? יש ילדים שבגיל שבע יודעים את כל התורה כולה, ואנחנו כבר מבוגרים - מתי נדע חמישה חומשי תורה עם רש"י ומפרשים? מתי נדע את כל התורה? ממש צריך להשתדל בזה! אני מאוד שמח מהחומש החדש המוזהב שיצא, מפני שיש בו כותרות ופירוש מילים קשות. בעצמי תכננתי לעשות דבר כזה, כי זה דבר גדול מאוד. תראה, גם כשאני מסדר את 'שער הכוונות', לכל דבר אני עושה כותרת ומפרש אותו. איך אדם ידע מה כתוב אם אין

לו עזר וכוותרות? כשהילדים שלי היו קטנים, הייתי נותן להם עבודה לבית: "תכתבו לי את כל ספר בראשית, כמה פרשיות יש, מה שמותיהן, וכן ב'שמות', 'ויקרא', 'במדבר' ו'דברים', ולאחר מכן בכל התנ"ך – כמה פרקים יש בכל ספר". אחרי שכתבו עשר פעמים וידעו, הייתי מבקש: "עכשיו תכתבו על מה מדבר כל פרק". כך הם ידעו והיו בקיאים.

זכה משה רבנו, ביום שנפטר, וכתב 13 ספרי תורה לכל השבטים (שהרי שבט יוסף נחלק לשניים), כדי שלכל שבט יהיה ספר תורה וידעו מה כתוב בה. שאלו המפרשים: הרי משה רבנו נפטר בשבת, ואיך ייתכן שבשבת הוא כתב? רבי שמעון בר יוחאי מסביר בזוהר שמשה רבנו אכן נפטר בשבת, אך הקדוש ברוך הוא החזיר לו את הנשמה ביום ראשון, ואז הוא כתב את כל התורה ביום ראשון. ובאותו יום שוב נפטר. על זה נאמר: "תורת ה' תמימה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ" (תהלים יט, ח) – התורה נהייתה תמימה ושלמה לאחר שהקדוש ברוך הוא השיב את נפשו של משה רבנו בחזרה, והוא קם וכתב אותה תמימה ושלמה. כך כותב רשב"י. ולגבי שמונה הפסוקים האחרונים בתורה, מי השלים אותם? יש בזה מחלוקת, ולפי מה שהבאנו מהזוהר, משה רבנו בעצמו כתב אותם לאחר שהקדוש ברוך הוא החיה אותו.

לקחת את אור החיים לכל הנפש – זכינו לסיים את כל התורה בחגים, ועכשיו האדם זך ונקי. מיד אחרי שמחת תורה מתחילים לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם". למה דווקא עכשיו? להגיד לאדם: זכית להוריד את הגשמים בכל הימים הנוראים, ועכשיו "משיב הרוח" – כשמורידים את הגשמים, זוכים למשיב הרוח והרוחניות!

אחרי החגים, בימי איסורו חג, צריך לקשור כל יום ויום, שהרי כל יום בחודש תשרי הוא מרגלית בפני עצמה. צריך לאסוף ולקשור את כל השרשרת הזאת של המרגליות והפנינים, ו'השיאנו ה' אלהינו את ברכת מועדיך', לקחת את האור של כל החגים לכל השנה כולה.

אומות העולם מונים 70 אומות (35 מצד ישמעאל ו-35 מצד עשיו). **כפי שכותב הגר"א** על הפרים שמקריבים בחג הסוכות, כנגד 70 אומות העולם. אבל בשמיני עצרת אמר הקדוש ברוך הוא לעם ישראל: "אני רוצה להיות איתכם לבד, בלי אף אחד אחר בסעודה. נהיה ביחד, נשמח ביחד, ואגיד לכם דברים טובים". איזו זכות זאת! הקדוש ברוך הוא אומר: "בשמחת תורה, בשמיני חג עצרת, אני איתכם". מקריבים רק 'פר' אחד – 'פר אחד, איל אחד" (במדבר כט, לו) – כנגד עם ישראל.

זה רמז גם אצל אברהם אבינו שאמר: "ואנכי עֶפְרָא וְאֶפְרָא" (בראשית יח, כז). לפני שמל את עצמו, היה אברהם שקול כנגד 70 אומות העולם, ולכן אמר 'עפר' – אותיות 'ע' (70) ו'פר' (כלומר, 70 פרים). אבל לאחר שמל את עצמו ונכנס לכלל עם ישראל, אמר "אֶפְרָא" זה – א' פר, פר אחד בלבד!

החסידים דורשים על מה שאנו אומרים בליל שבת: "יהא רַעְנָא דְתַשְׁרִי עַל עַמִּיה", בדרך רמז: יהי רצון שאור חודש תשרי ישרה על עמו ישראל במשך כל השנה כולה!

הרב חיים פלאג'י כותב שמנהג חסידים ראשונים לקדש את עצמם ב-12 הימים הראשונים שלאחר שמחת תורה, כי הם כנגד 12 חודשי השנה. עכשיו צריך לארוז את כל הסחורה שקנינו בחודש תשרי: בראש השנה המלכנו את הקדוש ברוך הוא, ביום הכיפורים קנינו תשובה, ובסוכות קנינו שמחה. כעת צריך לארוז את כל הסחורה שתהיה מוכנה לכל השנה ולא להפקיר אותה.

ועכשיו גם הלילות מתחילים להתארך. בספרי חסידות מובא שאלו 'לילות הזהב'. ביום אדם עסוק, אבל בלילה, הלילה ארוך – כמה אדם ישן? שלוש-ארבע שעות, ואחר כך מה יעשה? יכול ללמוד! הרמב"ם אומר שאדם שלא לומד בלילה, אינו יודע טעם תורה מהו. חכם בן ציון היה אומר לנו שלפי הרמב"ם, אדם חייב ללמוד תורה אפילו בליל חתונתו. וכעת מתחילים את ספר בראשית. ספר בראשית נקרא 'ספר הישר', ספר מעשיהם של אבות העולם, שכל מעשיהם היו לפי היושר והאמת. איזו דרך ארץ ואיזה מוסר אנו לומדים ממנו! בעזרת ה' נעשה את כל מה שביכולתנו כדי להבין וללמוד היטב.

מלאת שבת בראשית ואקרא בפניכם – **על שבת בראשית אומר הבעל שם טוב** – שבת בראשית היא השורש של כל שבתות השנה ושל כל ימות השנה. איך שאדם מתנהג בשבת הזו, כך הוא מתנהג ומושפע בכל השנה כולה. **כתוב 'ששת ימים תעשה מלאכה'** (שמות כ, ט)? למה כתוב 'תעשה' בלשון נפעל? צריך לכאורה להיות כתוב 'תעשה'. אלא, העניין הוא שהמלאכה נעשית מאליה אם אתה שומר שבת. כי השבת היא מקור הברכה, וכשכר על כך שאדם שומר את השבת, בכל ששת הימים המלאכה נעשית מאליה. לא צריך לטפל בעיזים או להיות בטלפון.. אם הוא הולך אצל רבי שמעון ושומר את השבת, אזי בכל ששת הימים המלאכה נעשית מאליה. בשבת בראשית מתגלה האור הגדול של בריאת העולם. מתגלים 'עשרה מאמרות' שבהם נברא העולם. הקדוש ברוך הוא הטביע את כל הבריאה כולה בשבת. אור אינסוף ברוך הוא מחזיק את כל העולם. אם אין תורה אין עולם, ואם אין אור אינסוף ברוך הוא שמחיה את העולם, אין עולם. אם כן, יוצא שכל ימות השנה מתברכות ממנה משבת 'בראשית'.

פקודי ג'ין שבת בראשית לפני פסח – מה הקשר בין שבת לרשב"י? כתוב ב'זוהר', **מה שבת נקראת קודש לה', אף רבי שמעון נקרא קודש לה'**. רשב"י הוא מבחינת שבת. כתוב בזוהר על הכתוב 'וקדוש ה' מוכבד' (ישעיה נח, יג), שזה רשב"י, שהוא מוכבד בעולם הזה ובעולמות העליונים. לכן נוהגים לעשות את שבת 'בראשית' אצל רבי שמעון בר יוחאי, שהוא המאור הגדול של העולם, וגם שבת בראשית היא המאור של כל השנה. לכן, המילה '**בראשית**' היא ראשי תיבות: **אור תורת רבי שמעון בר יוחאי**. לכן נוהגים לעשות שתי שבתות בשנה אצל רבי שמעון, גם שבת ל"ג בעומר וגם שבת בראשית. לכן, גם התורה התחילה באות ב', שזו 'ברכה'. שבת בראשית משפיעה ברכה לכל השנה. כידוע, רבי שמעון הוריד את תורת הסוד לעולם. רבנו הקדוש, כשהתחיל את ששת סדרי משנה, במה התחיל? במסכת 'ברכות', ה-ב' של 'ברכות' והאות ב' של 'בראשית ברא אלהים' רומזות לכך שברא הקדוש ברוך הוא שני עולמות, עולם העליון ועולם החתון. והשבת מטהרת את כל הבריאה והיא שורש כל הבריאה, ולכן זו זכות גדולה לשהות בשבת זו אצל רבי שמעון. שם אנו מחלקים את ספר ה'זוהר' לקהל, ובכל קבוצה של 70 איש גומרים את כל ה'זוהר'. כל אחד מקבל חוברת ללמוד במשך שעותיים, וכל 70 איש מסיימים את הזוהר. לפי כמות האנשים שתהיה, כך מזכה לעשות. אם יהיו 700 איש, נסיים 10 פעמים, וזה דבר גדול וזכות עצומה.

בריא את האדם והשפעת אשיו על העולמות – כתוב בזוהר הקדוש, כשהקדוש ברוך הוא אמר 'נעשה אדם בצלמנו כדמותנו' (בראשית א, כו), מה עשה הקדוש ברוך הוא? אסף את כל הנשמות, לקח את כל המלאכים, כל הספירות, כל האורות העליונים וכל

העולמות, אצילות, בריאה, יצירה ועשיה. אמר להם 'בואו, אני רוצה לברוא בן אדם שיכלול את כולם, וכל אחד ייתן לו חלק ממנו. אני רוצה שכל הספירות וכל העולמות ייתנו לו חלק, כדי שהאדם יהיה כולל את כל הבריאה'. אמרו לו 'ריבונו של עולם, אנו שלך, מה שאתה רוצה תעשה'. אמר להם 'לא, אני רוצה שכל אחד ייתן ברצון, שכל עולם, כל ספירה וכל מלאך ייתן חלק ממנו לבריאת האדם'. והסכימו כולם לתת. תראו מה זה 'אדם', הקדוש ברוך הוא ברא אותו מכל הספירות ומכל המלאכים, כולם נתנו חלק וכולם שותפים בבריאת האדם, ולכן כתוב 'נעשה אדם' בלשון רבים. הקדוש ברוך הוא עשה דבר אדיר, ברגע שאדם עושה מצווה, הוא מאיר את כל העולם. מכיוון שכולם כלולים בו, הוא מאיר את כל העולמות, הספירות והמלאכים, ומשפיע שפע לכולם. אך ברגע שהוא עושה עוון, כולם מפחדים על האדם ועל העולמות, כי אם הקדוש ברוך הוא יעניש אותו, גם הם נענשים. לכן כל העולמות מבקשים עליו רחמים 'אל תפגע בו, תן לו רחמים'. אבל רשב"י כולל את כל הנשמות ואת כל העולמות. כשהקדוש ברוך הוא אמר למלאכים 'נעשה אדם', הוא לקח את רבי שמעון בר יוחאי, העמיד אותו ואמר '**כזה אדם אני רוצה לעשות!**', נאמר בעבורך 'נעשה אדם', בעבור רשב"י. לכן כתוב 'בראשית ברא אלהים', בשביל האדם שנקרא 'ראשית' ובשביל התורה שנקראת 'ראשית', ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ראו כמה זכות גדולה זו. בתיקוני הזוהר יש 70 פירושים על המילה 'בראשית'. כל ספר 'תיקוני הזוהר' מיוסד על 70 תיקונים של מילת 'בראשית'. גם הבאבא סאלי חיבר ספר שרק מסביר את המילה בראשית, פלא פלאות. **הגאון חיד"א** אומר שאמר לו זקן אחד, שהמילה '**בראשית**' בגימטריא: '**שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד**' (עם האותיות). עוד אומר הגאון חיד"א, '**בראשית**' אלו אותיות ה'שכינה' - 'בית', אחותי רעייתי, יונתי תמתי'. כמו שאמרנו, 'בראשית' זה ראשי תיבות: אור תורת רבי שמעון בר יוחאי. תחילה זה היה רשב"י, אחר כך הופיע בדמות רבנו האר"י, 'אור תורת רבי יצחק בן שלמה', ואחר כך בדמות הרש"ש 'אור תורת רבי שלום בן יצחק'. יש אומרים גם: 'אור תורת רבי ישראל בעל שם טוב'. לכן צריך לנצל את השבת החשובה הזו. שאדם ייקח לו מטרה בכל שבת לקרוא את הפרשה עם תרגום, וללמוד אותה עם רש"י ומפרשים, כגון ה'אור החיים' של רבי חיים בן עטר, כדי שידע כל דבר ודבר בתורה הקדושה.

תורת אמת והסתכלות על מאופינות העולם - 'בראשית ברא אלהים', סופי תיבות תיבת 'אמת'. מדוע רמז זאת הקדוש ברוך

הוא בסופי תיבות ולא בראשי תיבות? כי תורת הנסתר נקראת 'תורת האמת', ולכן הסתיר זאת בסופי תיבות כרמז לתורת הנסתר. **רבותינו אמרו, ובספר 'שבט מוסר' מובא**, שהרבה מעשים מתרחשים בעולם, חלקם נראים טובים וחלקם נראים רעים. את המעשים הטובים אדם מקבל בשמחה. כשיש דברים טובים, כגון שהרוויח, קיבל מתנות, נולדו לו ילדים או שיש לו שפע, הוא שמח מאוד. אבל אם חס ושלום מגיעות צרות או בעיות, אדם מתרעם ולא טוב לו, כי הוא לא יודע את סיבת ההתרחשויות של המעשים. אך צריך לדעת שהכל לטובתו ולתועלתו, גם מה שנראה לא טוב, '**הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא**' (דברים לב, ד). אסור להתרעם כלל על מידותיו של הקדוש ברוך הוא. איך אמר הנביא? '**אודך ה' כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני**' (ישעיהו יב, א). גם על העינוי והכעס שהיו, היה מודה לקדוש ברוך הוא, כי בסוף יהיו דברים יפים. **אמר רבי יוסף (פסחים נ, ב), במה הכתוב מדבר?** בשני בני אדם שרצו לנסוע בספינה כדי לסחור. בעת שרצו לעלות לספינה, נכנס קוץ ברגלו של אחד מהם ולא יכול היה לעלות. התחיל מחרף ומגדף על שנותן מאחור, בעוד חברו נסע. לאחר ימים שמע שטבעה הספינה, התחיל להודות ואמר, תודה רבה לך ריבונו של עולם ששמת קוץ ברגלי. לכן נרמזה המילה 'אמת' בסופי תיבות של 'בראשית ברא אלהים', לומר לך שבתחילה האמת אינה ניכרת, אך בסוף האמת ניכרת ואדם רואה שהכל היה לטובתו. **כיוצא בזה היה מעשה בירושלים עם שני האחים העשירים ממשפחת שטראוס** מאמריקה, לפני כ-80 שנה. הם תרמו למפעלים ויישובים שהוקמו בארץ ישראל, נתן שטראוס תרם כסף לבניית העיר 'נתניה' ולמען היישוב הישן. החליטו גבאי צדקה לפנות לאחים להתרימם למפעלי חסד בירושלים עבור עניי העיר. נתן שטראוס נתן כסף רב להקמת בית תבשיל לעניים, אך אחיו סירב לתרום למטרה זו. כעבור כמה חודשים הגיע נתן לראות את הבניין הנשלם של בית התבשיל, ואחיו הגיע עמו. הם התפעלו מאוד ממאות העניים שאוכלים שם. ביציאתם מעד נתן במדרגות ושבר את קרסולו. לקחו אותו לבית החולים והוא נזקק לאשפוז של כמה ימים. אחיו לגלג עליו ואמר, ראה מה קיבלת מהתרומה לבית התבשיל. מכיוון שהיו להם עסקים באירופה, החליט האח השני שלא להמתין לאחיו שנפצע, עלה לאונייה הראשונה והפליג. כעבור כמה קילומטרים טבעה האונייה בים והאח הלגלג טבע עמה. התברר שהשם יתברך רצה להציל את נתן, ולא סתם נשברה עצם קרסולו, אלא כדי שיתעכב ולא יעלה לאונייה זו. שניהם היו אנשים ישרים ותורמים, אך ראו איזה פלא, מהאדם נסתרות סיבות הדברים.

תורה כתובת חכמה... הגר"א מביא, שכל מה שהיה, הווה ויהיה עד סוף העולם, הכל כלול בתורה מבראשית ועד 'לעיני כל ישראל'. **זוה לשונו של הגר"א: 'כי כל מה שהיה והווה ויהיה עד עולם, הכל כלול בתורה מבראשית. ולא הכללים בלבד, אלא אפילו פרטיו של כל מין ומין ושל כל אדם בפרט, וכל מה שיאירע לו מיום היוולדו עד סופו, וכל גלגוליו וכל פרטיו ופרטיו... של כל מין בהמה וחיה וכל עשב וצומח ודומם. כל מה שהיה באבות, משה וישראל. בכל דור ודור, כולם מתגלגלים ניצוצותיהם, וכן כל מעשיהם מאדם הראשון עד סוף התורה בכל דור ודור, הכל כתוב בפרטי פרטים.**

פעם בא אדם אחד לחפץ חיים לשאול בעצתו. פתח ה'חפץ חיים' את התנ"ך, עיין בו ואמר לו 'תעשה כך וכך', כי הכל רמוז בתורה. כיוצא בזה כותב בספר 'שבט מוסר', שקיבלו מרבנותיו כשהיו מסופקים אם לעשות דבר מה, היו פותחים חומש ורואים בראש הדף לפי מה שמראה הפסוק, וזו הייתה התשובה בסיעתא דשמיא. ה'אוהב ישראל' מאפסא אומר 'בראשית ברא אלהים את', ראשי תיבות: '**בך בטחתי אל אבושה**' (תהלים כה, ב). ואם תקרא מהסוף לראש יוצא: '**אשרי אדם בוטח בך**'. בירושלמי (ברכות פרק ח') מובא שלא יזוז פסוק זה מפיר- 'אשרי אדם בטח בך' (תהלים פד, יג).

שם חכמים ויוסף חפץ חיים - כשהקדוש ברוך הוא ברא את העולם, הוא אמר 'עץ פרי עשה פרי' (בראשית א, יא), שהעץ עצמו יהיה בטעם פרי. והארץ עשתה 'עץ עשה פרי', העץ עצמו לא היה למאכל. שואל ה'חזקוני', מדוע עשתה כך הארץ? הארץ התכוונה לטובה, היא אמרה שאם העץ עצמו יהיה למאכל, בני אדם יאכלו את כל העצים ולא ישאירו אילנות, והאילנות יחסרו מהבריאה. מכאן אנו למדים שגם מה שנראה כשינוי, הכל היה לטובה. מה אנו צריכים לעשות? לשמוע לדברי חכמים, 'לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל' (דברים יז, יא), אפילו אם הדבר לא נראה לך לפי היגיון. **הגאון רבי משה פיינשטיין כיהן כרב ב'רוסיה'** לפני שהגיע

ל'אמריקה', היה באותה עיר יהודי אחד שהיה מלשן של ה'ק'ג'ב', והיהודים סבלו ממנו מאוד. יום אחד חלה במחלה קשה ועמד למות. השאיר אותו אדם צוואה ל'חברא קדישא', וביקש שכיוון שעשה מעשים רעים וברצונו לכפר על עוונותיו, שיקברו אותו מחוץ לגדר בית הקברות בקבורת חמור, בביזיון, ובזה יתכפר עונו. הלכו ה'חברא קדישא' לשאול את רבי משה פיינשטיין, שהיה אז רב צעיר. אמר להם הרב: ההלכה אינה כך. האדם אינו בעל הבית על גופו, הקדוש ברוך הוא הוא בעל הבית, ואין האדם יכול לקבוע מה לעשות בגופו. לכן תעשו לו קבורה רגילה כדת וכדין כמו לכל יהודי. אמרו לו 'הרי הוא ציווה כך כדי שתהיה לו כפרה'. אמר להם הרב 'אני הולך לפי ההלכה, וההלכה אוסרת לעשות כן'. ולא שינו, וקברו אותו בקבורה רגילה. כעבור כמה ימים באו אנשי ה'ק'ג'ב' לחפש את קברו. הם ידעו שהיה מלשין וחשדו שהיהודים התעללו בגופתו וקברו אותו מחוץ לגדר, ובאו לבדוק אם כך היה. כשראו שנקבר בכבוד ככל אדם, נוכחו לדעת שהכל כשורה. ראו כיצד סייעו לו מהשמיים לעמוד על ההלכה, כי אדם אינו יודע מה צופן העתיד.

שמיית נאמן היא מקור הפסוק והפסוקים - העיקר הוא שהשבת היא מקור הברכה, 'כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות' (בראשית ב, ג). השבת היא הנותנת קיום. **יהודי אחד שהיה מחלל שבת בעסקיו, פגש ב'חפץ חיים'**. אמר לו 'חפץ חיים' 'דע לך שאסור לעבוד בשבת'. אמר לו האיש 'זו כל הפרנסה שלי'. אמר לו 'חפץ חיים' 'כל הקיום שלך הוא בזכות השבת, ואם לא תשמור שבת, גם בששת הימים לא יהיה לך מה לעשות. התורה מזהירה 'ששת ימים תעשה מלאכה', לומר לך שאם אדם רוצה פרנסה במשך ששת ימי המעשה, עליו לשבות ביום השביעי. ואם לא ישבות ביום השביעי, נגזר עליו שגם בימי השבוע לא תהיה לו מלאכה'. לגלג האיש ואמר 'וכי פסוק בחומש יעמיד בית חרושת ללא עובדים 24 שעות?'. זמן קצר לאחר מכן נכנסו הבולשביקים ל'רוסיה' והחרימו את כל בתי החרושת שהיו בבעלותו. הוא עצמו הצליח לברוח בדרך נס בחוסר כל. כשנזכר בדברי 'חפץ חיים', שלח מיד מכתב תודה ואמר 'עכשיו אני רואה שדבריו צודקים ואמיתיים, ויש בכוחו של פסוק בתורה לשתק בתי חרושת'.

מעשה שהיה בחולון, במפעל אריגים - יום אחד הגיע לביתו של הגאון רבי ניסים קרליץ בבני ברק בעל המפעל להתייעץ עמו. שאל אותו הרב 'האם המפעל שלך פתוח בשבת?' ענה האיש בגמגום '70% מהרווחים מגיעים מהפעילות בשבת, ואם אשבית את המכונות בשבת ייגרם נזק של עשרות אלפי שקלים'. אמר לו הרב 'איסור חמור הוא, ואתה חייב להפסיק את העבודה בשבת. אם לא תפסיק, אתה מפסיד את חייך. שמירת שבת מביאה רק רווח, ולא תפסיד ממנה דבר, ואף אם נראה שהפסדת, תקבל על כך כפול ומכופל'. הדברים חלחלו בליבו של בעל המפעל, והוא החליט לקבל על עצמו לשמור שבת ולהשבית את המפעל. שלושה שבועות עברו, והנה קרה דבר בלתי צפוי. מפעל מתחרה גדול, שפעל עשרות שנים, נסגר פתאום. כתוצאה מיידית חלה זינוק אדיר בהזמנות למפעלו, וברגע אחד הרוויח מיליונים. ראו מה כוחה של שמירת שבת. **כיוצא בזה מסופר על הנגיד לב לבייב**, שהיה לו קניין והחליט לסגור אותו בשבת. אף אחד לא האמין שניתן לעשות כן, והיו שלקחו אותו לבית המשפט. השופט שמע את דבריו החזקים על אמונתו, והתיר לו לסגור. ומאז רק גדלו מכירותיו ורווחיו, כי כך היא סגולת שמירת השבת.

חכם יהודה מאלמס (1791-1854) - השבוע ב'כד' תשרי חל פטירת מורנו החכם רבי יהודה מועלם זכותו תגן עלינו. זכיתי ללמוד אצלו. כשהייתי בגיל 12 בשיעור א' בישיבה קטנה, בתחילה למדתי אצל רבי עזרא שעיו, שהיה מסביר בטוב טעם ודעת והיינו לומדים בנעימות. כשעליתי לשיעור ב' אצל הרב מועלם, ישבתי שבוע, שבועיים, ולא הבנתי את שיעוריו, כי הייתה לו שפה עמוקה וייחודית. חזרתי לרבי עזרא שעיו ואמרתי לו 'כבוד הרב, אני מבין את השפה של הרב מועלם'. אמר לי רבי עזרא 'דע לך שייקח לך כשלשה חודשים עד שתתרגל לשפתו, כי יש לו סגנון לימוד עמוק והוא בקי בכל התורה כולה, ותראה שעוד תהנה ממנו מאוד'. ואכן, כעבור חודש או חודשיים התחלתי להבין את כל דבריו, ולמדנו אצלו במשך שנה מסכת 'קידושין' עם פירוש 'עצמות יוסף'. איזה אדם גדול הוא היה, איזה מידות טובות, עדינות וענווה. הוא היה לומד גם תורת ה'קבלה' ואת הספרים מחביא שלא יראו אותו לומד. מדי שבוע היה בא לסבא שלו רבי יהושע שראבני, והסבא מבקש ממנו 'תיקח אותי לטבול במרחץ', והיה לוקח אותו בכבוד גדול. זכורני שהיה אומר לנו 'אקח אתכם לטיול של יומיים, שלושה בצפון, ואביא מדריך שיסביר לכם את הכל', והכל על חשבוננו, אף שלא היה לו ממון. איזה אדם טוב היה. כשהייתי בחור כבן 13, אמרתי לו שאבי מביא אתרוגים, ואיני יודע כיצד לעשר אותם כראוי, ברצוני ללמוד כיצד היו מעשרים בזמן בית המקדש כשהיו נותנים ללוי ולכהן מדאורייתא. אמר לי 'שב לציד ואסביר לך את הכל'. ישב איתי והסביר לי את כל סדר הפרשת מעשרות לפרטי פרטים, וכתב לי זאת. הייתי רוצה זאת מאד, כדי שאנשים לא ייכשלו חלילה באכילת טבל. עד היום הזה הלימוד הזה חקוק במוחי. כך היה בכל דבר ודבר, בגמרא ובכל לימוד, הכל בענווה ובסבלנות. מאוחר יותר בא הגאון רבי יהודה עדס לרכוש אצלנו אתרוגים. שאל אותי 'מי עישר את האתרוגים הללו?' אמרתי לו 'אני עישרתי'. התפלא ואמר 'אתה ילד, כיצד עישרת? תסביר לי כיצד עשית?' ישבתי והסברתי לו את כל סדר ההפרשה כפי שלמדתי. נישק אותי הרב עדס ואמר 'כיצד ילד יודע דבר כזה?', אמרתי לו 'יש לי רב, רבי יהודה מועלם, והוא לימדני את הנושא על בוריו. זכותם של הצדיקים תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן..

לע"נ - אריק נתנאל בן ליזה, יונה אפרים בן נוימה ננסי, הרב עמוס כמס גואטה בן פורטונה, סלים בן רחל, הרב שלום אהרון בן רחל, חכם שלום הכהן בן תפחה מלכה, הרב שמעון בן חביבה, הרבנית שולמית רחל בת מזל, רבקה פנינה בת בסנדה, יעל טוהר בת נוגה, שאול בן רחל ופורטונה בת רבקה, מורד בן פרידה, זקי יצחק בן פרידה, נוהם עליזה בת אסתר, רחל בת גרז, פרידה פירדוס בת נוהם עליזה, יוסף בן שמחה **יונג הנגן - אלישיב בן אסנת, אורה בת אסנת, אביגיל בת אסנת, לינוי בת אסנת, אודליה בת אסתר, מיכל מרים בת לימור, משה חיים בן סמלה אסתר, יעקב ישראל בן שושנה, ייב בן שושנה, ורד בת בתיה **בריאנות נוחת ל** - הרב חזקיהו דב הכהן בן שושנה, דוד בן זוהרה, נחמן בן רינה, זקי בן סמלה אסתר, שושנה בת רבקה, סמלה אסתר בת נוהם עליזה, ישראל הרצל בן ביה, אברהם בן לינה, רינת שרה בת שושנה, רחלי בת רינת שרה, שמואל בן רינת שרה, אבישי בן שולמית **זש"ק** - משה בן בלה, ששון בן רונית ברכה, מידי בת סוזן, שי שלמה בן חנה, רפאל נתנאל בן מלי, שרה בת חנה, רינת שרה בת שושנה, מרדכי בן סמלה אסתר, אסתר בת בתיה, מאיר הראל בן יונה**

מחלוקה להפיל. האסונות וההקצוץ לקבל את האסון או לסייע ולתמוך בהפצתו יפנה אלפון - 052-6126053